

SIR ARTHUR CONAN DOYLE

SHERLOCK HOLMES

vyšetruje

**ŠKANDÁL
V ČECHÁCH**

FRAGMENT

Sherlock Holmes vyšetruje: Škandál v Čechách

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Sir Arthur Conan Doyle
Sherlock Holmes vyšetruje: Škandál v Čechách – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

SHERLOCK HOLMES

vyšetruje

SHERLOCK HOLMES

ŠKANDÁL V ČECHÁCH

SIR ARTHUR CONAN DOYLE

FRAGMENT

Prvá kapitola

Sherlock Holmes sa bezpochyby líši od bežných ľudí. Je ako stroj na premýšľanie a pozorovanie. Nemá čas na iných. Nestojí o priateľstvá (nahováram si, že azda okrem nášho) a za nijakých okolností by neplytval časom na romantický vzťah.

Viem, že niektoré ženy pokladá za pekné, lebo mi to sám prezradil. Ale nikdy som nevidel, že by nejakej žene venoval viac než dve minúty pozornosti. Okrem jednej. Volá ju *tá* žena.

Jej meno znie: Irene Adlerová.

Raz, koncom marca 1888, som večer išiel od pacienta a náhodou som prechádzal cez Baker Street. Sherlocka Holmesa som už dlhšie nevidel. Lekárska prax mi zaberala väčšinu času a zvyšok som venoval svojej drahej manželke. Z času na čas som sa v novinách dočítal, čím sa práve zaoberá. Stále rád skúmal zločiny a používal svoje výnimočné schopnosti, aby vyriešil záhady, pri ktorých si ani polícia nevedela rady.

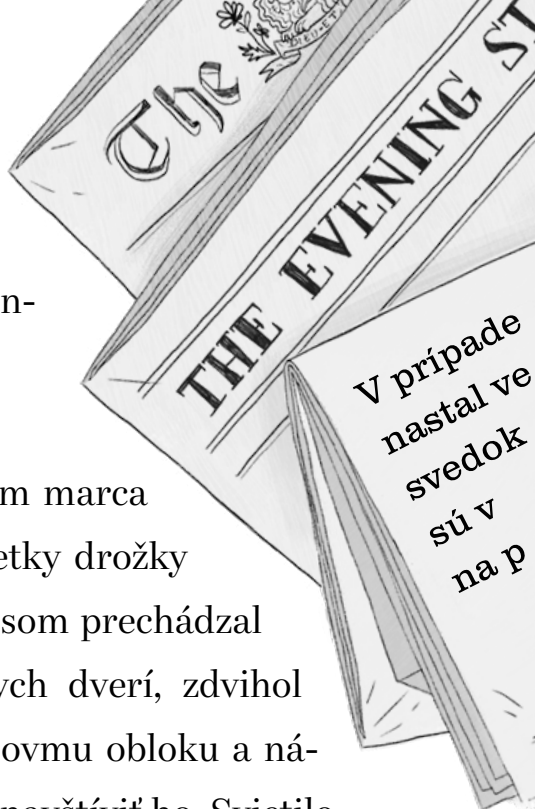
V prípade vraždy muža menom Trepov ho vyslali do ukrajinskej Odesy. Objasnil aj

tragédiu bratov Atkinsonovcov na Cejlóne. Potom starostlivo splnil úlohu pre holandskú kráľovskú rodinu.

Okrem týchto príbehov som však o jeho každodennom živote nevedel vôbec nič.

V ten deň koncom marca pršalo a takmer všetky drožky boli obsadené. Keď som prechádzal okolo dobre známych dverí, zdvihol som zrak k Holmesovmu obloku a náhle som dostal chuť navštíviť ho. Svietilo sa uňho a videl som, ako za závesom dva razy prešla jeho vysoká, štíhla postava. Svižne chodil hore-dolu po izbe s hlavou zvesenou na hrudi a rukami spojenými za chrbtom. Tú chôdzu som už neraz videl. Znamenalo to, že Holmes pracuje. Očividne bol na stope akejsi novej záhade.

Zazvonil som.

Otvorila mi domáca
pani Hudsonová.

„Doktor Watson! Veď
ste do nitky premočený!

Dajte, vezmem
vám kabát. Tie vlh-
ké veci vášmu zra-
neniu z vojny vô-
bec neprospejú.“

Usmial som sa
na ňu a vyzliekol
si mokré šaty.

„Pán Holmes má zasa jednu zo svojich nálad. Nechce, aby som mu poslala večeru, kým ma vyslovene nezavolá,“ zahundrala. „Vašej návšteve sa však nepochybne poteší.“

Vyšiel som po schodoch k izbám, ktoré som si kedysi prenajímal s Holmesom, a zaklopal som na dvere.

Druhá kapitola

Holmes spočiatku nevyzeral nadšený, že ma vidí, no vedel som, že je len pohrúžený do prípadu. Hlboko v srdci ho môj príchod určite potešil. V očiach sa mu mihol priateľský záblesk, usadil ma do kresla a ponúkol mi cigaru. Potom sa postavil ku kozubu a prezeral si ma svojím podivným, skúmavým pohľadom.

„Manželstvo vám prospieva,“ zhodnotil. „Povedal by som, že od nášho posledného stretnutia ste pribrali asi štyri kilá.“

„Len tri a pol,“ namietol som.

„Myslím, že o chlp viac, milý Watson. Ako vidím, máte teraz vlastnú ordináciu. Nespomínali ste mi, že zamýšľate opäť rozbehnúť lekársku prax.“

„Odkiaľ to viete?“

Neprekvapilo ma, že na to prišiel, ale spôsob, akým dokázal zistiť informácie, ma vždy fascinoval.

„Vidím to. Dedukujem. Ako viem, že ste nedávno niekoľkokrát zmokli? A že máte neuveriteľne nešikovnú a nedbanlivú slúžku?“

„Milý Holmes,“ krútil som hlavou, „to už je priveľa! Keby ste žili pred pár storočiami, upálili by vás na hranici. Cestou sem ma, pochopiteľne, zastihol dážď. A vo štvrtok sa mi stalo to isté. Vybral som sa na prechádzku po vidieku a domov som sa vrátil v príšernom

stave. No nemám poňatia, ako ste na to prišli. Čo sa týka Mary Jane, našej slúžky, je to stratený prípad a moja žena jej už dala výpoveď. No stále nechápem, odkiaľ to viete.“

Holmes sa zachechtal popod fúzy a pomädlil si dlhé, tenké ruky. S úsmevom som čakal na jeho vysvetlenie. Zbožňoval, keď mohol predviesť svoj talent. Najmä predomnou.

„Je to jednoduché,“ povedal. „Na vnútornej strane pravej topánky máte šesť rovnobežných zárezov na koži. Spôsobil to niekto, kto veľmi ľadabolo zoškraboval zaschnuté blato z podrážky. Ako vidíte, dvojité dedukcia. Zistil som, že vás zastihlo zlé počasie aj že máte lajdácku slúžku.“

Prikývol som a zdvihol pravú nohu, aby som sa presvedčil, že vraví pravdu.

„A teraz k vašej lekárskej praxi,“ pokračoval. „Predstavte si, že ku mne príde chlap, ktorý páchne po dezinfekcii. Navyše má vyduté pravé vrečko na veste, kam si odkladá stetoskop. Môžem azda prísť k inému záveru, než že ide o lekára?“

Zasmial som sa.

„Keď to vysvetlíte, vždy to znie prosto,“ zhodnotil som. „Neraz si vravím, že by som to mal dokázať aj sám, a predsa sa mi to nikdy nepodarí. Som však presvedčený, že mám rovnako dobrý zrak ako vy.“

„Áno,“ pritakal a pozrel na mňa so samolúbym úškrnom, ktorý som tak dôverne poznal. Potom sa hodil do kresla. „Vidíte, ale nepozorujete. Medzi tými činnosťami je veľký rozdiel. Napríklad ste už veľa ráz vyšli po schodoch z haly sem do izby, však?“

„Iste.“

„Koľkokrát?“

„Určite stovky,“ odvetil som.

„Tak koľko schodov sem vedie?“

Zvraštil som čelo.

„Nikdy som ich nerátal. Nemám potuchy.“

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Sherlock Holmes vyšetruje:
Škandál v Čechách.

Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.